

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν·

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἑβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 χιλιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλον συνδρομῆ τοῦ εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄψω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποδίδονται σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διακριθεῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίηση ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

Ῥπάρχουν

μερικοὶ ἀνθρώποι ποῦ κάνουν ἐξεπίτηδες κουταμάρες, γιὰ νὰ βῆ γοῦν ἔπειτα ἐξυπνάδες.

Εἶναι πάλι μερικοὶ ἀνθρώποι ποῦ ἐρχονται καὶ σέσκοτάνουν, καὶ εἶπειτα σοῦ λέν ἡμουνα μεθυσμένος καὶ τῶκανα. Ναι αὐτὸ πᾶ εἰ καλλ, ἀλλὰ ὅταν συλλογίστηκε τινὰς νὰ κἀνῃ ἓνα κακούργημα, τὸ συλλογίστηκε ἀξεμέθυστος, καὶ ἔπειτα εἶπε μέσα του :

— Γιὰ νὰ ἦμαι σίγουρος, ἄς πάω νὰ μεθῆσω καὶ νὰ πῶ, ὅτι ἡμουνα μεθυσμένος καὶ δὲν ἤξερα τί ἔκανα, καὶ ἔτσι ἀθωώνομαι.

Πολὴ ὁμορφὴ φιλοσοφία, νᾶρχομαι νὰ σὲ σκοτῶνω, καὶ ἔπειτα πρὸς δικαιολόγησι νὰ λέω, πῶς σοῦ τὴν ἔφτειασα αὐτὴ τὴ δουλειὰ γιὰτί εἶμουνα μεθυσμένος καὶ δὲν ἤξερα τί ἔκανα.

Μὰ σὲ τοιοῦτῃ περίστασι, πάω κ' ἐγὼ ἄξαφνα καὶ γίνομαι γουροῦνι στὸ μεθύσι, καὶ τσακώνω μέσα στὴ μέση τὸν βασιλεῖα καὶ τοῦ δίνω μιὰ κουμπουριά, καὶ ἔπειτα ὅταν με καταδικάσουν σὲ θάνατο, λέω πρὸς δικαιολόγησίμου πῶς ἡμουνα μεθυσμένος — ἀκαταλόγηστος, — ἐνῶ τὸ ἔκανα καὶ μέθυσα ἐκ προμελέτης.

Ἐκ προμελέτης λοιπὸν μᾶς τὴν ἔφτειασε καὶ ὁ φίλος σας Τρηκούπης, εἶπε δαλαδῆ, ὅτι τοὺς φόρους μᾶς τοὺς κάθισε ὁ Καλλιγᾶς, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι ἔνοχος, ὅτι τάχα αὐτὸς τὸν γέλασε, καὶ τότε ἀφοῦ εἶδε ὅτι ὁ Λαὸς ἐξεγέρθηκε ἐναντίον του, ἔφερε σὲ θέσι νὰ παθῆ ὁ Καλλιγᾶς ἀπὸ ὑπουργός, καὶ τότε ἀφοῦ πλέον εἶδε, ὅτι οἱ νόμοι του δὲν μποροῦν νὰ ἐφαρμοστοῦν — γιὰτί μαζί με τὸν Καλλιγᾶ τοὺς ἔκαναν, καὶ ὅτι ὁ Λαὸς ἔχει μεγάλη ἀγανάκτησι ἐναντίον του, λέει πῶς δὲν εἶναι αὐτὸς ἔνοχος, καὶ ὅτι ὅλα τὰ στραβὰ ψωμιὰ, — ὅλους τοὺς στραβοὺς νόμους — ὁ Καλλιγᾶς τοὺς ἔκανε, πράγμα ποῦ μοιάζει σὰν κ' ἐμένα, ποῦ ὅσα ἀνορθογραφικὰ καὶ ἄλλα λάθη κάνω τὰ φορτῶνω στὴ καμπούρα τῶν τυπογράφων καὶ λέω, ὅτι αὐτοὶ τὰ κάνουν ὅλα, ἐνῶ περοῦν ὅλα ἀπὸ τὸ μάτι μου.

Ὅσα δὲν φτάνει ἡ ἀλωποῦ τὰ κάνει κρεμαστάρια.

Τὸ ἄρθρο 24 τοῦ Σύνταγμα λέει, ὅτι κάνενας νόμος δὲν μπορεῖ νὰ μεταβληθῆ, χωρὶς τὴ ψήφισι τῆς βουλῆς.

Πόθεν του λοιπὸν τοῦ κύρ Τρηκούπη τοῦ κατέβη ἡ μεγάλη ἰδέα νὰ μεταβάλῃ ἀυθαίρετα τοὺς νόμους ποῦ ἐψήφισε ἡ βουλή ὡς πρὸς τὸν καπνὸ, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ σὲ μερικοὺς καπνοπῶλας μεγάλους νὰ διατηροῦν δικὰ τους καπνοκοπτεῖα, ἐνῶ ὁ νόμος ποῦ ἔκανε ὁ Καλλιγᾶς λέει, ὅτι ὁ καπνὸς θὰ κόφτεται σὲ δημόσια καπνοκοπτεῖα ;

Μὲ τί δικαίωμα ὁ κύριός σας Τρηκούπης παρέθηκε τὸν νόμον ποῦ ἔκανε αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ μέσου τοῦ Καλλιγᾶ ;

Ὅταν γίνονται νόμοι, καὶ δὲν ὑπάρχουν νόμοι, τί τοὺς θέλομε τοὺς νόμους ;

Ἐδῶκε τὴν ἀδεια σὲ εἴκοσι καπνοπῶλας νὰ κάνουν δικὰ τους καπνοκοπτεῖα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς κυβέρνησις, καὶ αὐτὸ τὸ δικαίωμα τὸ ἔχουν μόνο ἐκεῖνοι οἱ καπνοπῶλιδες ποῦ πουλοῦν τὸ χρόνο 5 χιλιάδες ὀκάδες καπνὸ ! Ἀκοῦτε ; Πέντε χιλιάδες ὀκάδες καπνὸ ! Ἄμ ἐκεῖνοι ποῦ τὸν πέρνουν λιανικῶς ἀπὸ τοὺς μεγάλους καπνοπῶλιδες, καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι τρακόσοι καὶ πεντακόσοι τί θὰ γίνων ;

Ὅλ πᾶν νὰ πέρνουν ἀπὸ τοὺς μεγάλους καπνοπῶλιδες λιανικῶς τὸ καπνὸ καὶ θὰ τοὺς δίνουν ἄχυρο. Ἐχουν παρῶδες αὐτοὶ νὰ πάρουν τέγια καπνοῦ καὶ νὰ τὰ κόψουν, ἀφοῦ περιμένουν ἀπὸ δυὸ καὶ τρεῖς ὀκάδες καπνὸ ποῦ πουλοῦν τὴν ἡμέρα, νὰ βγάνουν τὸ ψωμί τους ;

Τί ἔκανε λοιπὸν ; Ἐκτὸς τῆς παρῶσεως τοῦ νόμου, καταστρέφει καὶ τρακόσους ἀνθρώπους καὶ ἀβάντσο, γιὰ εἴκοσι καταστηματαρχᾶς.

Ὅλ πᾶτε καὶ πῶς αὐτό ; Ἄμ ἔχει τὸ ἀπίδι τὴν οὐρά του. Ὁ Ραλλᾶκης μας ἐσκέφθηκε, ὅτι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, δηλαδῆ χαρίζομενος σὲ 20 καπνοπῶλιδες, τότε στῆς ἐκλογαῖς, ὅτι θὰ τοὺς προσελκύσῃ, χωρὶς νὰ σκεφθῆ, ὅτι εὐχαριστῶντας 20 ἐντιμούς καταστηματαρχᾶς, ὅτι δυσαρεστᾶ καὶ καταστρέφει τρακόσους.

τῆ βίδα θὰ ἀποβιδοθοῦν, ποῦ ὥστε νὰ μὴ μπορῆ νὰ τοὺς τῆ φτειάση ὁ Τζῶν οὔτε ὁ Βασιλειάδης.

Πρῶτο θὰ ψοφολογοῦν ἀπὸ τῆ πείνα, γιατί κάμμιά ἐπί-βλεψι δὲν θὰ ὑπάρχη καὶ ὅταν θὰ φωνάζουν, ἀμὰν ψωμί, πέφτουν τ' ἀντερά μας, θὰ λέν οἱ ἐπιστάταις ποῦ θὰ σουφρόνουν τῆ προμήθεια : — Ἀπὸ τρελοὺς τί περιμένετε νὰ μάθετε τὴν ἀλήθεια ; Τόρα ἔφαγαν καπαμά.

Καὶ ἄς λέγῃ ἡ παροιμία, ὅτι ἀπὸ τρελὸ καὶ ἀπὸ μεθυμένο μαθένει τινὰς τὴν ἀλήθεια.

Ὅσο ἀπὸ νερὸ, ψυχὴ μου στὸ Δαφνί, ἐκεῖ δὲν βρίσκει τινὰς οὔτε τὸ μαντύλι του νὰ βρέξῃ.

Σοῦ πῆγαν, λέει προχτές ὁ προθυπουργὸς καὶ ὁ διευθυντὴς καὶ ἐπιθεώρησαν τὸ προσωρινὸ φρενοκομεῖο καὶ τὰ βρῖκαν ὅλα θεῖα καὶ ἐξαίσια. Καὶ νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια, ἔπρεπε νὰ τὰ βροῦν ὅλα σωστά, γιατί πῆγαν λίγο τρελοὶ καὶ γύρισαν σακατάδοι καὶ ἰδίως ὁ προθυπουργὸς μας, τὸν ὁποῖο ἀναγκάστηκε ὁ διευθυντὴς νὰ τὸν πάρῃ ὑπὸ τὴν προστασία του.

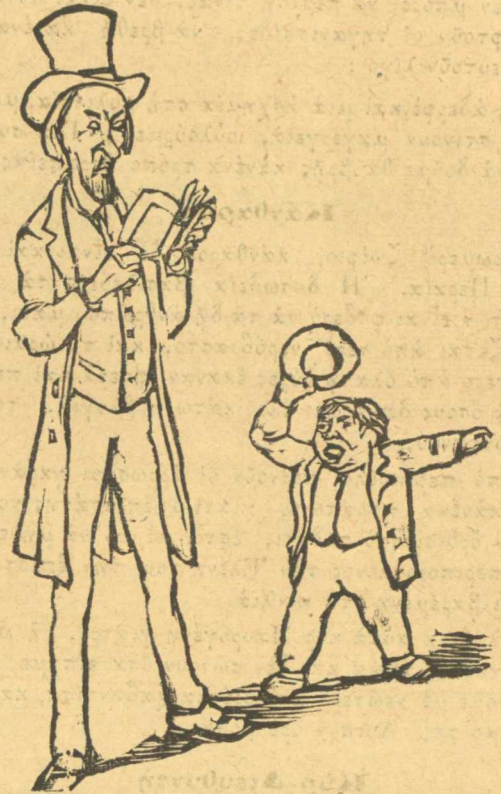
Αἱ μωρὰ παιδιὰ, τρέλα ποῦ μὰς δαίρνει, καὶ ἔπρεπε ὄχι τὸ Δαφνί νὰ κἀνωμε φρενοκομεῖο, ἀλλὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ τόρα ποῦμεθα μοράχος π' ἔν' ἂν ἀντιπολιτεῖθῶ ; Θὰ κἀνω λοιπὸν ἀντιπολιτεῖσι ἕνα τίον τοῦ ἑαυτοῦ μου.

Ἑλληνικὴ Ἱερὰ ἐξέτασι μέσα στὴ Μοιραρχία.

Ὁ ἀνδριάντας τοῦ Γλάστων ποῦ θὰ στηθῆ στὸ Παρδισιήμιο.

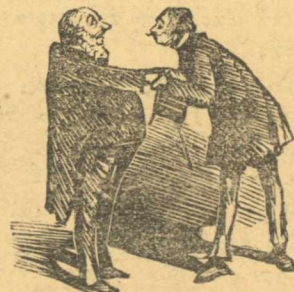
Ὅταν μιὰ φορὰ

πρὸ μηνῶν εἶχα τὴν τιμὴ νὰ γνωρίσω τὸν κ. Μελά, τὸν ὑποψήφιο δῆμαρχό σας, μούπε, ὅτι κακὴ παρεξήγησι τοῦ κάνετε οἱ συμπολίταις του, σεῖς, πέρνοντάς τον γιὰ χρυσογάδαρο, γιατί αὐτὸς δὲν εἶναι χρυσογάδαρος, ἀλλὰ ὁ ἀδερφός του, ὁ μεγάλος Μελάς, καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνεταὶ σύγχυσις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδερφοῦ του, διότι αὐτὸς οὔτε παίζει σὰν τοὺς χρυσογαδάρους στὸ χαβιαρόχανο, οὔτε ἀνακατέβεται σὲ χαβιαροχανίτικισες δουλειαίς. Ἄριστα. Ἀλλὰ, ἀφοῦ ἔντιμε κύριε Μελά, δὲν ἀνακατέβεται σὲ χρυσογαϊδουρίτικαις δουλειαίς κερδοσκοπικαίς, γιατί γυρεύεις νὰ ἀγοράσῃς ὅλα τὰ λατμεῖα τῆς πολιτείας ; Γιὰ νὰ μὰς πουλᾷς ἔπειτα τῆς πέτρας τὸ κυβικὸ μέτρο ἀντὶς ποῦ ἔχει σήμερα πέντε δραχ. 8 καὶ 10 δραχμαίς ;

Αὐτὴ βέβαια εἶναι ἡ πρώτη εὐεργεσία ποῦ θὰ κἀνης στὸ δῆμό σου ἂν βγῆς δῆμαρχος.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμαρχο Σοῦτσο, εἶμαι πρόθυμος νὰ δημοσιέψω κάθε πληροφορία ποῦ θέλει μοῦ σταλθῆ ἀπὸ ὅποιον δήποτε, γιὰ νὰ μὴ μοῦ λέει ὁ Λαδός, ὅτι κομματίζω τραβῶντας παρᾶ, ὅπως εἶπε ὁ φίλος μου Ρεμπουῦς στὸν φίλο μου I. Νάκη ὅτι μὲ μπούκωσες.

Ἀφοῦ λοιπὸν διαδῶθηγε αὐτὸ γιὰ τὸ εὐχαριστῶ τῶν ὄσων μούδωκες λάβε αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παρὸν τὸ μικρὸ λούρητιμο καὶ ἐς ἄλλοτε τὰ σπουδαία.

Κύριε Μελά, ὁ «Παλιάνθρωπος» γυρεύει ἕξ χιλιάδες δραχμαίς γιὰ νὰ σοῦ πουληθῆ.

— Αἱ, νὰ τοὺς τῆς δόσωμε κι' αὐτοῦ τοῦ φουκαρᾶ, νὰ σωπάσῃ!

Ἐγεται καὶ αὔριον φύλλον.